

rer man det bare væk, nu må kommunerne overtage det hele.

Det klinger jo hult, for når vi nu taler ventelister på sygehuse, så kunne man jo med lige så stor ret sige, jamen det er da amternes ansvar, det må amterne sørge for. Men her påtager man sig – med rette synes jeg – et medansvar og siger, at staten, samfundet, har overordnet set et ansvar for, at nogle områder fungerer. Hvorfor gælder det kun på sundhedsområdet? Hvorfor gælder det ikke også på miljøområdet? Hvorfor er det ikke samfundets opgave at sikre grønne guider, hvis man i øvrigt synes, at den lokale miljøindsats er fornuftig?

Man nedlægger Grøn Information, det sted, hvor almindelige mennesker, der er bekymrede over deres helbred som følge af de mange kemikalier, der er i alle mulige dagligdags produkter, har kunnet ringe hen, få rådgivning om, hvordan de skulle købe ind, hvilke produkter de kunne bruge, og hvilke de ikke kunne. Det kan man nu ikke længere, det bliver skåret væk. Hvor skal almindelige mennesker nu ringe hen, hvis de er i tvivl om, hvordan de beskytter sig på grund af overfølsomhed, astma, kræft osv.? Ingen steder, det er skåret væk!

Det Økologiske Råd bliver fjernet. Det er et sted, som virkelig har arbejdet intenst med at få en bedre kemikalielovgivning. Jeg har jo hæftet mig ved, at Dansk Folkeparti i sit arbejdsprogram skriver, at de også er bekymrede over de mange kemikalier i dagligdagen. Hvorfor er de så med til at fjerne en af de instanser, der har arbejdet målrettet for at få nedbragt kemikalietrykket på almindelige mennesker i dagligdagen?

Man fjerner hele Den Grønne Fond, Den Grønne Jobpulje, som har gode evalueringer, som viser sig at skabe miljøresultater, som har haft den ønskede beskæftigelseseffekt, hvor der var en fornuftig revision i gang, hvor man drejede beskæftigelsesindsatsen mod de grupper, som havde svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet. Ingen saglighed i beslutningsprocessen, bag lukkede døre er det besluttet, at nu skal det skæres væk, og så kommer man med den sædvanlige remse om, at man har prioriteret anderledes. Men er det ikke sandt, at de 1,5 mia. kr. til sundhedssektoren er en engangsbevilling, hvorimod de her massive forringelser på miljøområdet vil være vedvarende, så længe den nuværende regering sidder?

Christian Brix Møller (RV):

Lad mig først gentage, at Det Radikale Venstre betragter regeringens fremgangsmåde med at pulje hele fem vidt forskellige lovforslag som uacceptabelt lovjsuk.

Til indholdet vil jeg sige, at debatten jo allerede har talt sit tydelige sprog. Vandfonden vil jeg slet ikke nævne, jeg vil ikke ødelægge effekten af de utallige dårlige argumenter, der er blevet præsenteret for at nedlægge Vandfonden.

Jeg forstår også udmærket miljøorganisationen NOAH, som har afgivet høringssvar under protest, fordi beslutningerne tilsyneladende er truffet på forhånd, og fordi den ikke forventer et blive hørt, uanset hvilke argumenter den måtte fremkomme med.

Men lad mig dog sige, at regeringen ikke kun skal have utak for at gå alle former for tilskud igennem for at vurdere, om der fortsat er god grunde til at prioritere den enkelte ordning. Vi er således positive over for regeringens gennemgang af råd, nævn, udvalg m.v., og vi skal da heller ikke afvise, at der er en vis fornuft i at nedlægge Koordinationsudvalget for skibsrelaterede spørgsmål, Ørestadsrådet og endda Den Grønne Jobpulje.

På den anden side er det altså et helt nødvendigt træk i et demokrati, at der er faglig kompetence uden for den lovgivende og udøvende magt, der kan forholde sig kritisk til beslutninger, afgørelser og lignende, bl.a. gennem høringssvar. Folketingets medlemmer er ikke og skal ikke være eksperter, men de bestemmer naturligvis selv, i hvilket omfang de vil lytte til eksperter. Det ville regeringen også gøre, hvis den bevarede mange af de her råd og nævn.

Tilsvarende har der i Danmark traditionelt været bred politisk tilslutning til folkeoplysning og til at støtte et folkeligt engagement som det, vi ser i Den Grønne Fond. Meget tilsiger, at det var værd at tage Den Grønne Fond op til overvejelse, for man skal ikke altid gøre forsøg permanente. Men det er simpelt hen for svagt, at regeringen, som det også anføres i mange høringsvar, ikke vil sætte noget andet i stedet, så vi kunne videreføre i det mindste store succeser som Grøn Information og de grønne guider, og så der var et sted at søge fremtidig støtte, eksempelvis i 92-gruppen.

Kl. 17.45

Derfor kan vi ikke støtte den foreslåede nedlæggelse af Den Grønne Fond, og jeg håber virkelig, at ministeren vil kunne give tilsagn om at ville etablere andre offentlige finansieringskil-